

Ohlédnutí za Sestrou roku 2015

Se staniční sestrou Rehabilitačního ústavu Kladruby a finalistkou loňského ročníku soutěže Sestra roku **Marii Křížovou** jsme zavzpomínali na průběh soutěže a na slavnostní předávání cen v rámci galavečera v Hudebním divadle Karlín.

Ovlivnila účast v soutěži nějak váš život?

Nemám pocit, že by samotná soutěž můj život změnila. Je pravda, že po ní jsem dostávala spoustu gratulací i od lidí, s nimiž se jen tak mýjím. Práci v Rehabilitačním ústavu v Kladruzech jsem si zamilovala. Těší mě, když mohu lidem pomáhat. Mám pocit, že mi dává smysl. Je to velmi náročná práce po stránce psychické, ale i fyzické. Setkáváme se s tolika různými osudy pacientů, kteří se samozřejmě potřebují se svými bolestmi, ale i radostmi někomu svěřit. Kdybych se znovu rozhodovala, jakou si vybrat školu, vím, že bych šla opět studovat zdravotnickou školu. Toto povolání je tak trochu mojí srdeční záležitostí. V pozici staniční sestry se snažím na své podřízené působit pozitivně. Je velmi příjemné si vyslechnout spokojené pacienty i rodinné příslušníky a vidět, jak se jejich zdravotní stav zlepšuje. Bohužel se ale také setkáváme s nespokojenými pacienty, troufám si říci, že až arogantními.

Co vašemu umístění ve finále říkali vaši kolegové v práci?

Když mi vedení našeho rehabilitačního ústavu sdělilo, že mě přihlásí do soutěže Sestra roku, byla jsem popravdě zaskočena a zároveň mile překvapena. Nakonec jsem si řekla, že je to určitá výzva, tak proč to nezkusit. Ale stejně mi hlavou běželo, že třeba vybrána nebudu. Od samotné nominace jsem pociťovala velkou podporu svých kolegyní i kolegů v zaměstnání, a tak jim touto cestou ještě jednou moc děkuji. Když jsem pak zjistila, že jsem byla nominována do finále soutěže, úplně se mi srdíčko zatetelilo. Střídaly se ve mně pocity radosti, úzkosti, ale také zodpovědnosti – zvládnu to? Určitě zažiju něco krásného a nezapomenutelného.

Co se vám na soutěži a na slavnostním předávání nejvíce líbilo?

Samotný galavečer byl pro mě jedinečným zážitkem, který mi zůstane už napořád. Na slavnostní vyhlášení cen mě do Hudebního divadla Karlín přijely podpořit milé kolegyně z práce v čele s vedením ústavu a také moje drahá rodina i s vnoučaty. I to pro mě byla velká pocta. Být oceněna v prestižní soutěži Sestra roku je velkým vyznamenáním a vůbec nezáleží, zda jste první, druhá nebo třetí. Večer jsme si všichni užili.

Překvapilo vás něco?

Na soutěži jsem se setkala s báječnými kolegyněmi a také s jedním kolegou. Ujistila jsem se, že my zdravotníci jsme si tak trochu podobní a že touha pomáhat je v nás. Ačkoli jsme se viděli poprvé, společná příprava na galavečer probíhala v příjemné atmosféře bez jakékoliv rivality. Velký dík také patří jednomu z organizátorů soutěže, časopisu Zdravotnictví a medicína a hlavně tehdejší šéfredaktorce Markétě Mikšové, která se o nás po celou dobu velice dobře starala.

Co byste vzkázala sestřám – potenciálním uchazečkám o titul Sestra roku?

Ničeho se nemusíte obávat. Ocitnete se v prostředí, kde o vás bude velice dobře pečováno. Ovšem bez trémy se to neobejde, s tím počítejte. Ale i tak je to velký zážitek.

Přejete něco našemu zdravotnictví?

Co přát našemu zdravotnictví? Aby se ubíralo vždy tou správnou cestou. Aby ze zdravotnických škol vycházely vzdělané, kvalitní a kompetentní sestry, pro které bude práce životním posláním.

(eta)

Foto: archiv Marie Křížové